

צה"ל עורך מיתקפה דתית על חייליו בפקודם של ראשי גושי-אמונים

גוש-אמונים

נובש את צה"ל

היועץ אחד מראשי גושי-אמונים, יוחנן פריד, אשר טרב להתגייס לצבא-קבע, מונה לתפקיד יועץ קצין-חינוך-ראשי לנושאי העמדת היהדות.

אחת הטירונות שעברה את החווייה הזו סיפרה: "הייתי אצל מישפחה עם ארבעה ילדים, שכולם התגוררו בשלושה חדרים. ישנתי עם שלושת הבנות באותו חדר. האוכל היה יותר גרוע מאשר בצבא. לעשן לא יכולתי. לא היה לי על מה לדבר איתו, ונראה שהם לא כל כך רצו לדבר איתי. אני לא יודעת אם המישפחות האלה נוקבלות מצה"ל תשלום בשביל לארח או-תנו, אחרת אני לא מבינה מדוע הם רצו

ולהיות יועצו המיוחד לענייני העמדת היהדות בצה"ל, פריד סירב להתגייס ל-שרות קבע, המדים והחוקה הצבאית היו מפרעים לו בהתנהלויות וביתר פעולות גושי-אמונים. תחת זאת עשה טובה לצה"ל והסכים לקבל על עצמו את תפקיד עוזר-קצין-חינוך-ראשי, כאוצר-עובד-צה"ל. פריד הוא אדם פעיל ביותר, ביחד עם צבי סלונים, אחד מראשי גושי-אמונים, ועם מדריכים בכירים של תנועת בני-עקי-יר

המפקד קצין חינוך ראשי, תת-אלוף אברהם ("אבי") רג, אשר דרכו מקיים הרמטכ"ל את מדיניות הכפייה-הדתית-במדים שלו

ה יולי קורס-הקצינים נדמה. הפרי-צופים שניצבו לפניו היו מוכרים להם, ולא מנסיבות נעימות ביותר. בהאחר-זות הצבאית תקוע, בדרך מבית-לחם לחבי-רון, הם כונסו לסידרת-חינוך, חלק בלתי-נפרד ממערכת הלימודים של הקורס. לפני שהגיעו למקום, היה ברור לכל אחד מחניכי הקורס, כי סידרת-החינוך-תתמקד בנושא היסטורי, כך אמרו להם מפקדיהם. אולם כאשר הם הגיעו לתקוע, נדמה היה להם כי נושא סידרת-החינוך לא יהיה אלא בנושא מילחמות-אחים.

מכות

כדי להכאיב

א ותם חניכים ערכו לפני כחודשיים הפסקה במהלכו הרגיל של הקורס, הם נשלחו עליידי צה"ל לגנהירק של נאות-סיני, כדי לפנות את חברי נאות-סיני, שעות ספורות לפני ששטח גנהירק הוחזר למצריים.

כאשר הגיעו החיילים לגנהירק הם גיר-לו שם, להפתעתם, לא רק את חברי נאות-סיני וחברי ישובים אחרים של חבל-ימית, אלא גם כמה עשרות חובשי-כיפות, שהיו-דהו בפניהם כחברי גושי-אמונים, שבאו לעזור למאבק חברי נאות-סיני.

כך זה התחיל צוערי קורס-הקצינים יחד עם מתיישבי נאות-סיני עומ' דים דופ ושרים את התיקווה אחרי שהושג ההסכם שמנע את המשך הלחימה בגנהירק. כעבור שבועות אחדים נדהמו הצוערים לגלות כי הם נשלחו להיפגש עם אנשי הגוש, שחבטו בהם בגנהירק, הפעם בסידרת-חינוך מיוחדת.

אותי שם. "כל העניין היה מבייש. אפילו לא ניסו ללמד אותי תפילה או להסביר לי את התפילות שלהם. למחרת בבוקר חשבתי שיקחו אותי לבית-הכנסת. כל דבר היה יותר טוב מאשר להישאר באווירת הדיכאון והזרות שהיו בבית הזה, אבל אף אחד לא הציע לי, ואני עם האשה והילדות נשארו בבית." לא רק חניכי קורס-הקצינים, הטי-רוניות ושאר הסובלים מהמהפך הדתי העובר עתה על צה"ל אינם מרוצים מ-כפייה-הדתית-במדים זו. גם הרב הראשי לצה"ל, האלוף מרדכי נבון, אינו מרוצה מכך שהרמטכ"ל, דרך קצין חינוך ראשי, פלשו לתחומם, בשיחות שהיו לנבון עם מקורביו הוא התלונן על כך שהפעילות של גושי-אמונים אינה דתית טהורה אלא לאור-מנית, וכי תפקידו של הרב הראשי לצה"ל מתרוקן מכל תוכן.

בא, השתלט על המידרשה-לחינוך של צה"ל, בית גולדמינג, ליד נתניה. במקום נערכים בימים אלה קורסים מזורנים להעי-מקת היהדות, שבהם משתתפים קציני-צבא ואנשי-מילואים. כל מחזור שיוצא מבית-גולדמינג הוא חיל חלוץ במיתקפה להעי-מקת היהדות בקרב חיילי צה"ל. אך קצין-חינוך-ראשי, המקבל הוראות ישירות מהרמטכ"ל, רבי-אלוף רפאל ("רפול") איתן, בנושאים אלה, לא מסתפק בחינוך חיילי צה"ל ותוקף גם את ערכי-היהדות המדולדלים של החיילות.

לא לימדו

תפילה

ה טירונות של צה"ל, שזה עתה הת-נתקו מהבית, שמחות לכל שבת חופי-שית כדי לנסוע הביתה, לספר חוויות להור-רים, לאכול את המאכלים של אמא במקום את האוכל הצבאי ולפגוש את החבר או הידידה. לטירונות של היום יש שבת חופי-שית אחת פחות מלטרונות של לפני שנה. כל מחזור של טירונות יוצא פעם אחת, ביום שישי, לירושלים. שם מתפורזות הטי-רוניות לבתי מישפחות-דתיות-אדוקות, לנות אצלן ומבלות איתן את השבת. במור-צאיה-שבת אוסף אותן רכב צבאי ומחזיר אותן לבסיס, חזרה לאימונים ולהרצאות, עד לחופשת-השבת הבאה.

כאשר החל הקרב בין החיילים לבין המפונים, התברר להניכי קורס-הקצינים כי הלוחמים הנוקשים ביותר, חסרי הי-פשרות והמכאיבים ביותר, היו דווקא אור-תם חובשי-כיפות, חברי גושי-אמונים. פרשת נאות-סיני הסתיימה אז בני טוב. החיילים יחד עם המתיישבים ניצבו במיט-דר מאולתר ושרו יחדיו, בהתרגשות רבה, את ההימנון הלאומי. אולם לסוג אחד של "אויבים" לשעבר לא יכלו חניכי קורס-הקצינים לסלות, לחברי גושי-אמונים. אמר אז אחד מהם: "להם בכלל לא היה מה לעשות כאן. התברר מנאות-סיני הגנו על הבית שלהם, ואת זה הבנו גם כשהיו מכות. אבל אלה מגושי-אמונים סתם באו לסכסך. החבריה מנאות-סיני בלמו אותנו, אבל לא ניסו להרביץ לנו כדי שניפצע וכדי שזה יכאב. אלה מגושי-אמונים נהגו בנו כאויב ממש."

לא להיות

מודה

י תה ניצבו אותם חניכי קורס-קציני-נים, בפני המנכים והמרצים שלהם בסידרת-החינוך. היו אלה בדיוק אותם אנ-שים שהיכו אותם בגנהירק שבועות אח-דים קודם לכן, אנשי גושי-אמונים. בקרב הצוערים היתה התמרמרות רבה, אך איש מהם לא העז לפתוח את הפה. אף אחד אינו מוכן להיות מודח מקורס-הקצי-נים, דווקא לקראת סיומו. לו היו מפקדי העתיד של צה"ל יודעים מה באמת קורה עתה בצבא, בוודאי לא היו מתמרמים. הם נאלצו להשתתף בסידרת-חינוך עם אנשי גוש-אמונים, שהיא רק חלק ממערך שלם שבו כובש גושי-אמונים את המיסגרות החינו-כיות של הצבא. מתנחל כימעט בכל יחידה צבאית, מבלי שאפשר יהיה לפנותו ממנה. אחד ממנהיגי הגוש, יוחנן פריד, מפגין ידוע, שהתפרסם גם בהתכתשויותיו עם חיילי צה"ל, הוא, עתה, אוצר-עובד-צה"ל. קצין-חינוך-ראשי, תת-אלוף אברהם ("אבי") רג, הציע לפריד להתגייס לצבא

צבא ודת מושל סיני אלוף-מישנה משה דאהן ואחד מראשי גושי-אמונים ליד בית-הכנסת המאולתר של הגוש, שהוקם בגנהירק.